

Nejkrásnější velikonoční vajíčko

Pan učitel v zaječí škole namaloval na tabuli velikánskou kraslici a vysvětloval novým ušatým žákům, podle jakých šablon a vzorů mají malovat velikonoční vajíčka. Mezi žáčky byl i malý Felix, který se tak těšil na své první malování kraslic, že samým rozčilením ani nemohl pořádně dávat pozor. Stále jen nedočkavě pod lavicí ohmatával svou novou maliřskou soupravu a všechny rady a příkazy, které mu jedním uchem vklouzly do hlavy a hned zase prchaly druhým uchem ven. Když pan učitel konečně rozdál bílá vajíčka, popadl ho Felix tak prudce, že ho div nerozmačkal. Hned se pustil do práce a zapomněl na celý svět. Vajíčko bylo čím dál strakatější a veselejší. Kdyby sedělo někde na větvi, lehko byste si je spletli s papouškem. Na pana učitele si Felix vzpomněl až ve chvíli,

kdy uslyšel příšerný křik: „Co to má být?! To není žádná kraslice! To je výbuch v továrně na barvičky! Dobré nebe! Kde jsou puntíky? A kde vlnky, linky a čtverečky?! Vždyť je to skvrnitě jako hyena!“ Felix se málem rozplakal. Jemu se to vajíčko líbilo. Dokonce měl pocit, že nikdy neviděl žádné veselejší. Všichni ostatní žáci měli vajíčka přesně taková, jaká po nich chtěl pan učitel. Jenom jeho bylo jiné. Brzy ráno se všichni zajíčci rozběhli po vesnicích a poschovávali svá vajíčka na zahradách. Sami se ukryli opodál

a čekali na příchod dětí. Děti posbíraly nadílku a porovnávaly své kraslice. Víte, která se jim líbila nejvíc? Právě ta Felixova! Ani vám neumím popsat, jakou z toho měl zajíček radost. Obrovskou!

BÁSNÍČKY A ŘÍKADLA PRO NEJMENŠÍ

FRAGMENT

HODY, HODY, DOPROVODY!
Dejte vejce malovaný,
nedáte-li malovaný,
dejte aspoň bílý,
slepička vám
v komoře v koutku
na zeleném proutku
snese jiný.

JÁ JSEM MALÝ KOLEDNÍČEK,
tetičko,
přišel jsem si pro červený
vajíčko.
Pro vajíčko červený,
pro koláček bílý,
jsem-li já vám, tetičko,
koledníček milý?

POMLÁZKA SE ČEPEJŘÍ,
panímáma nevěří,
poženem se do dveří
a ze dveří do kuchyně
a z kuchyně šup do síně,
tam ji hodně vyšupáme!
Dáme-li se do toho,
budem šlehat kdekoho!

PŘIŠLO JARO DO VSI,
kde jsi, zimo, kde jsi?
Byla zima mezi námi,
ale už je za horami.
Hu, hu, hu,
jaro už je tu!

KOHOUTEK KOKRHÁ,
slepička kdáče,
panímáma do komůrky
pro vajíčko skáče.

Hoeveel woordstukjes ?

o o o o

o o o o

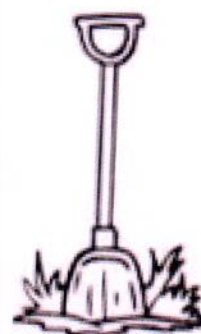
o o o o

o o o o

o o o o

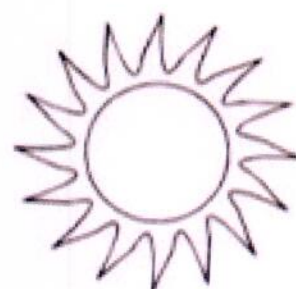
o o o o

o o o o

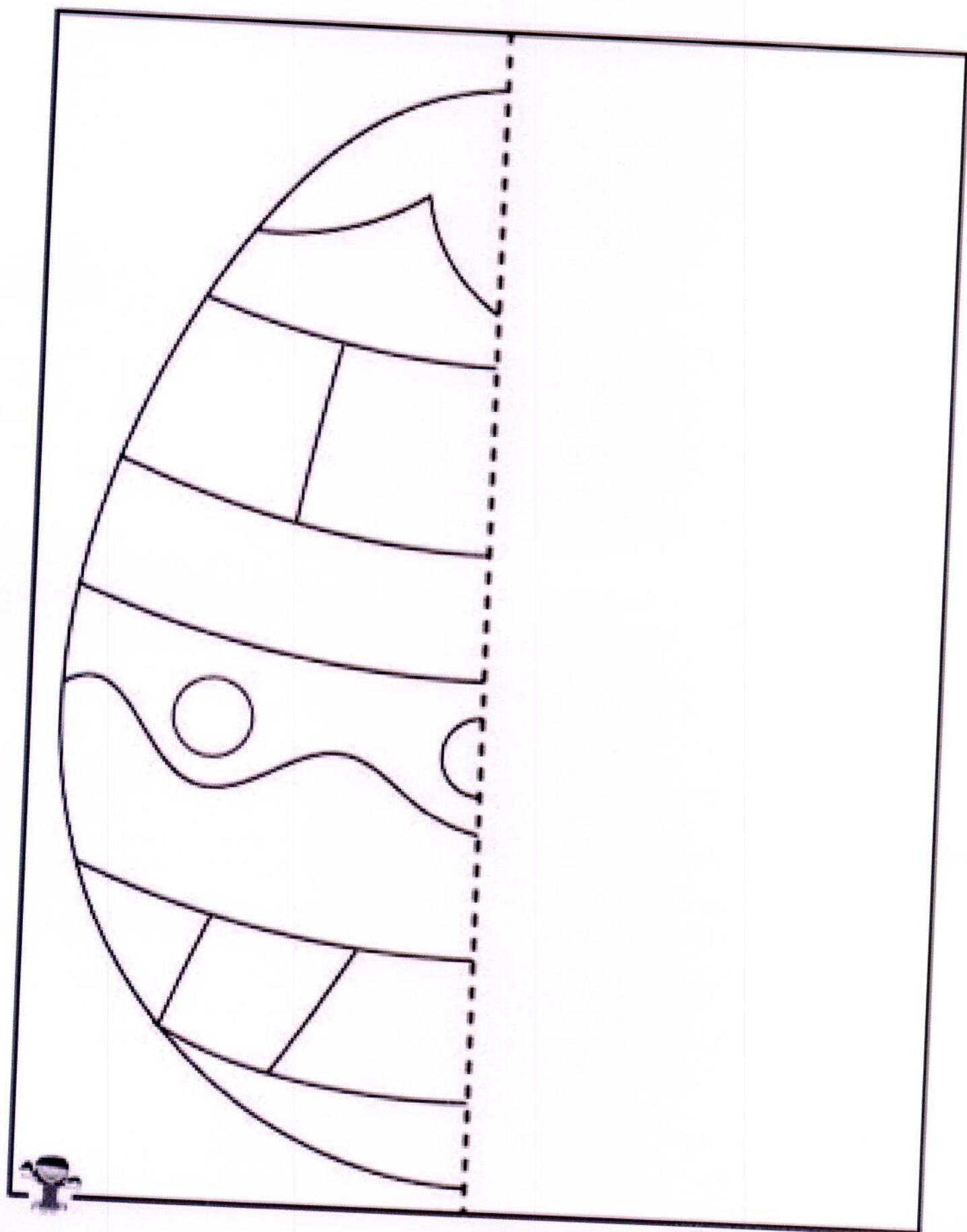

o o o o

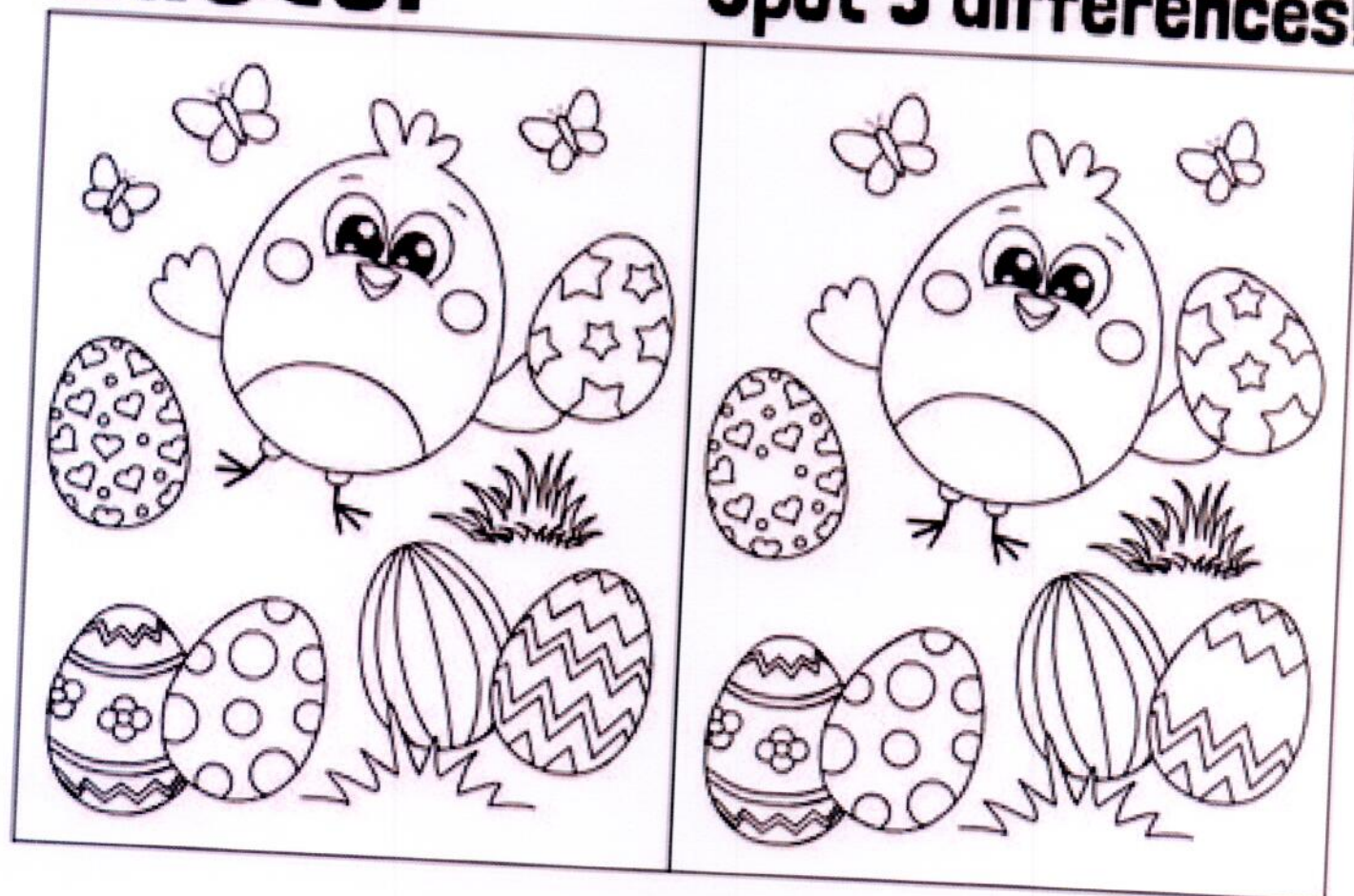
o o o o

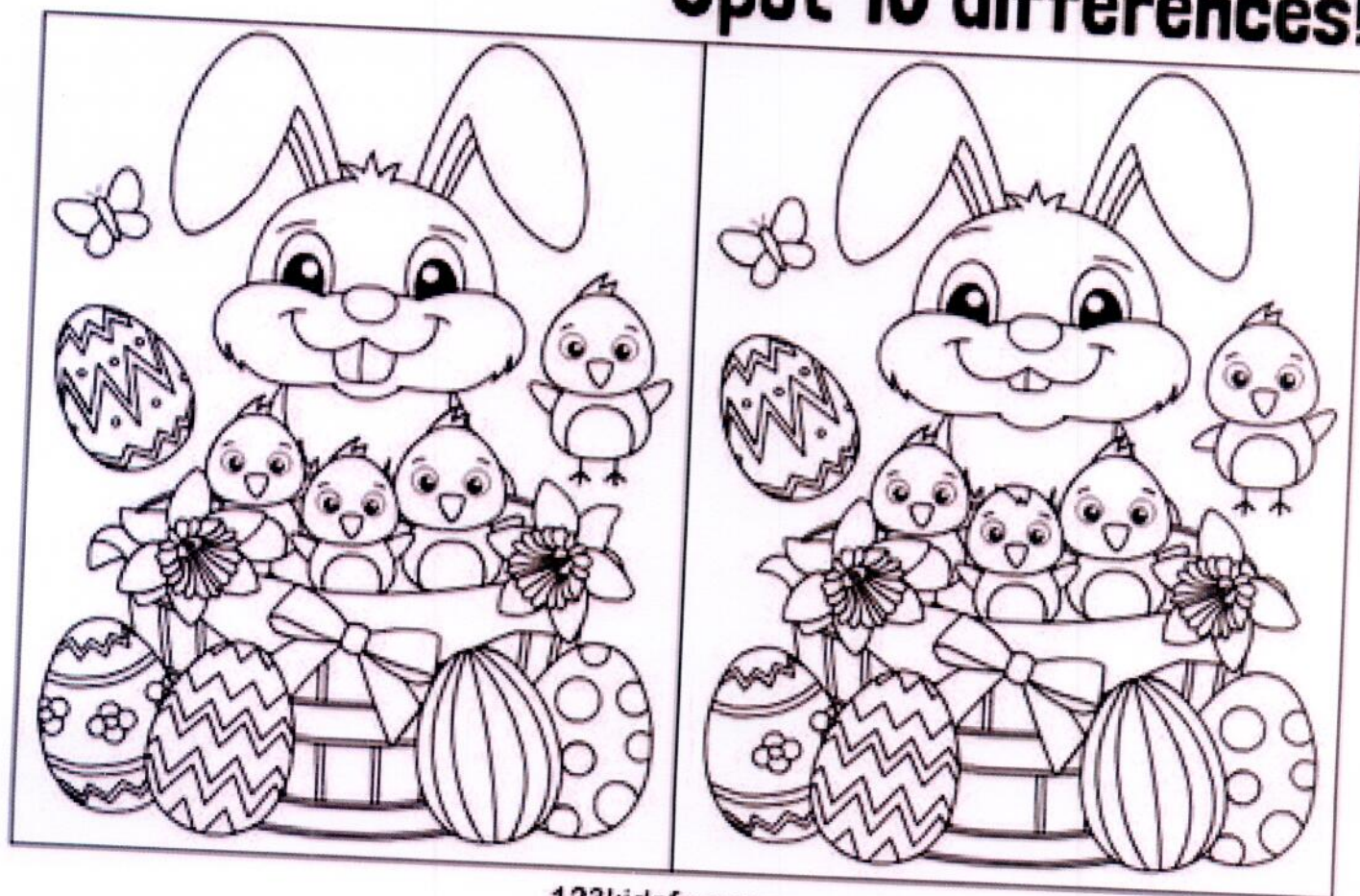

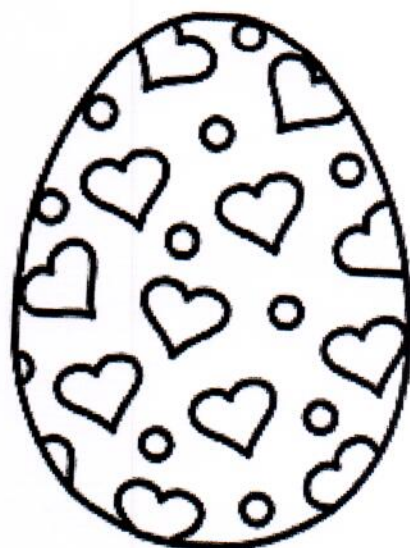
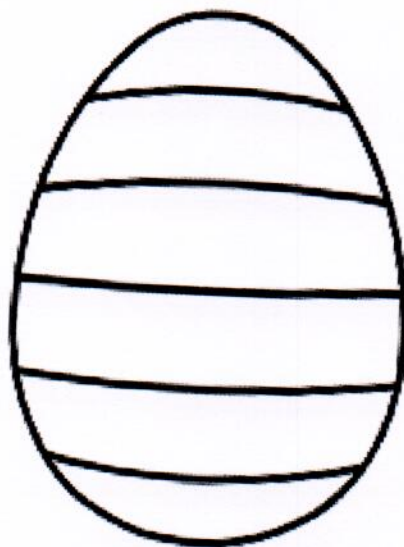
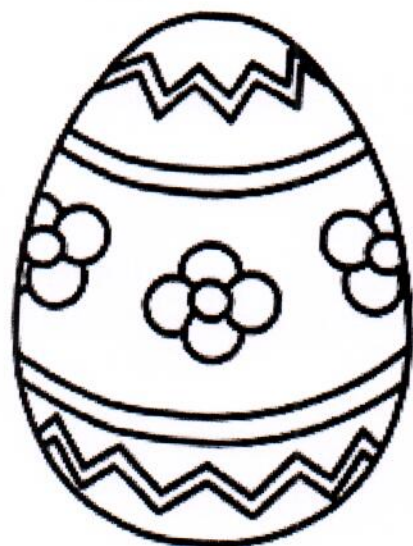
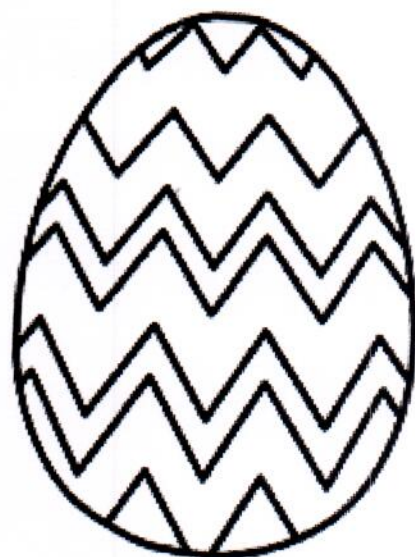
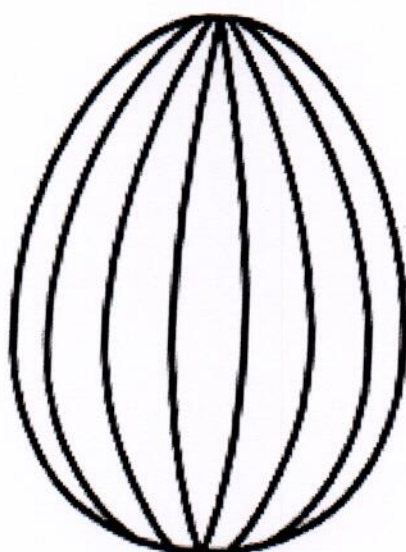
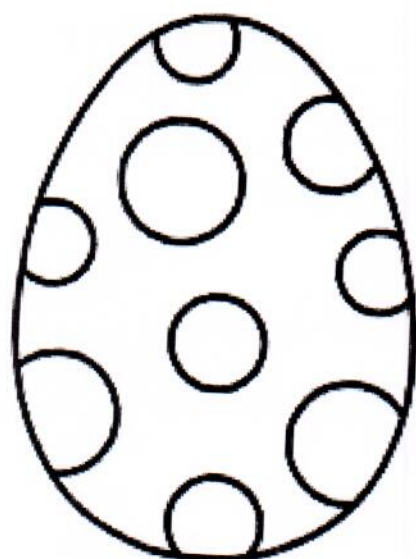
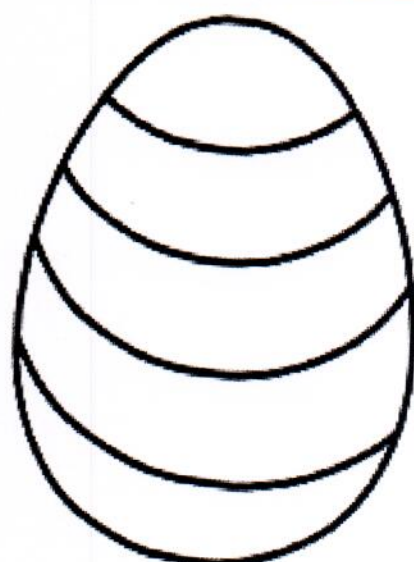
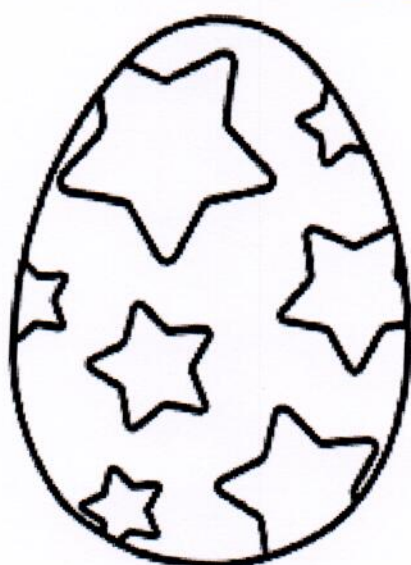
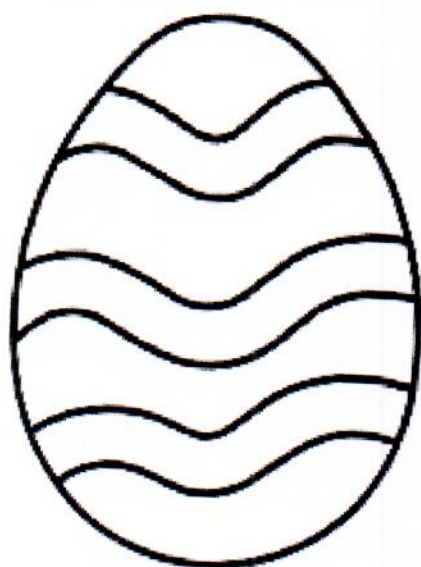
Easter

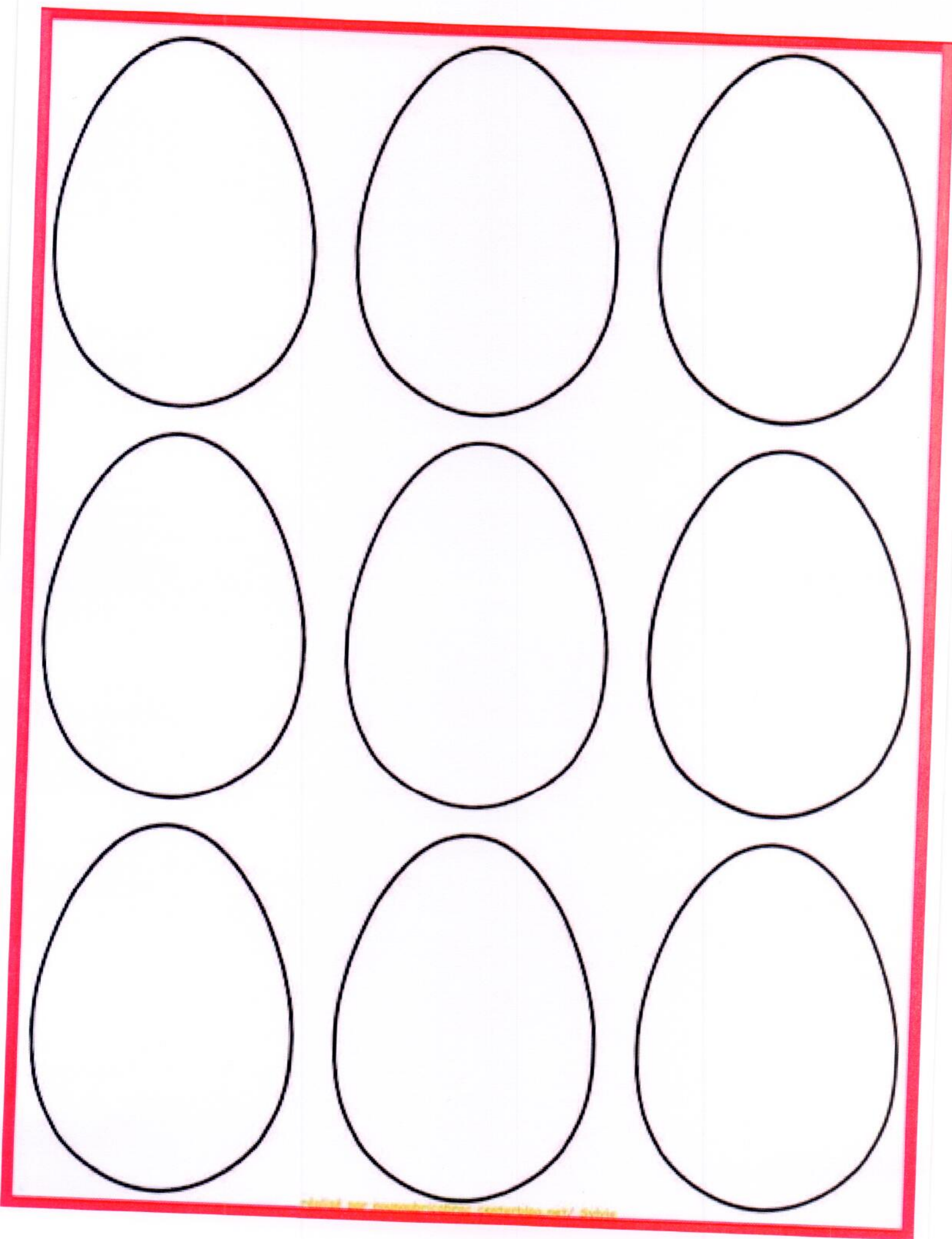
Spot 5 differences!

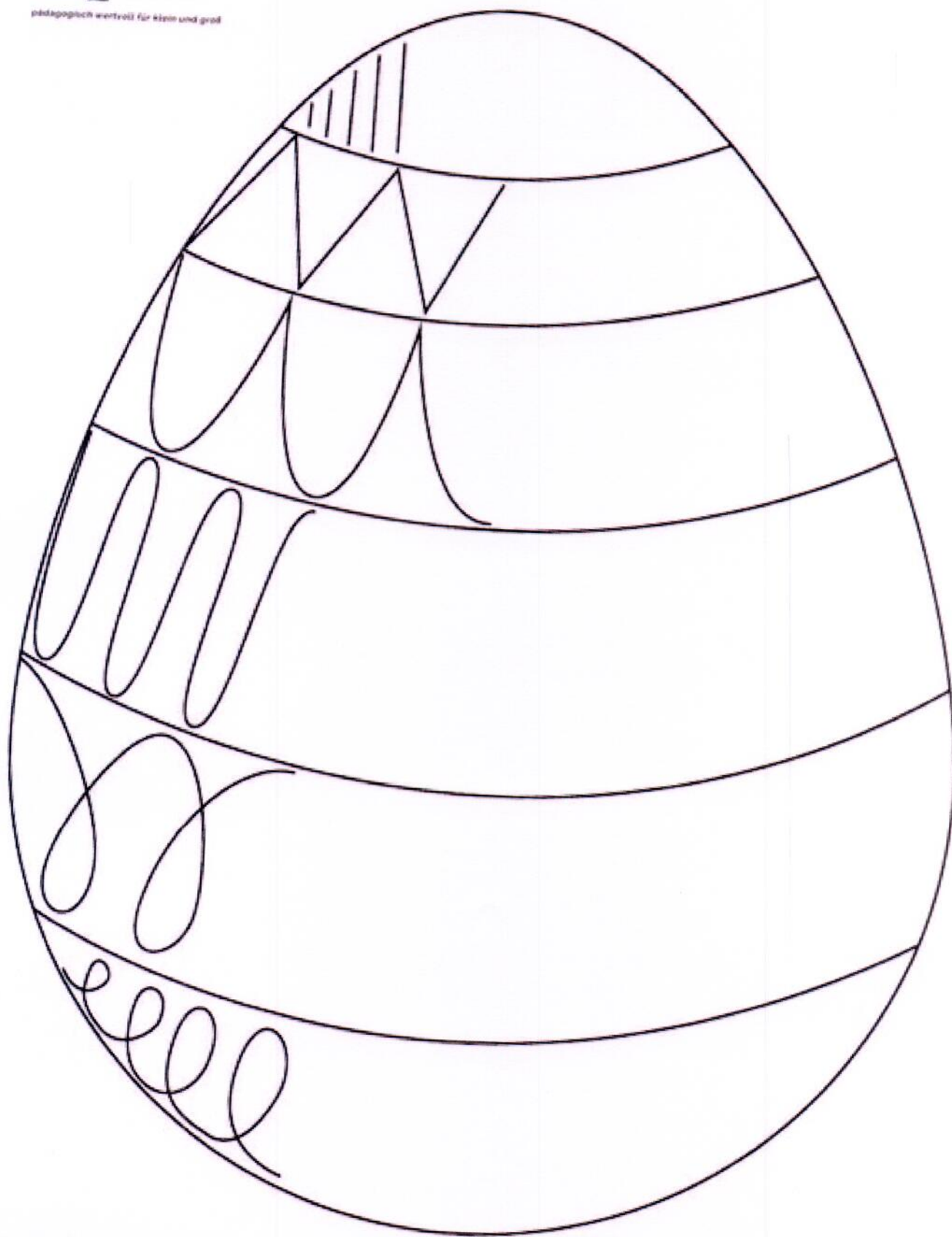

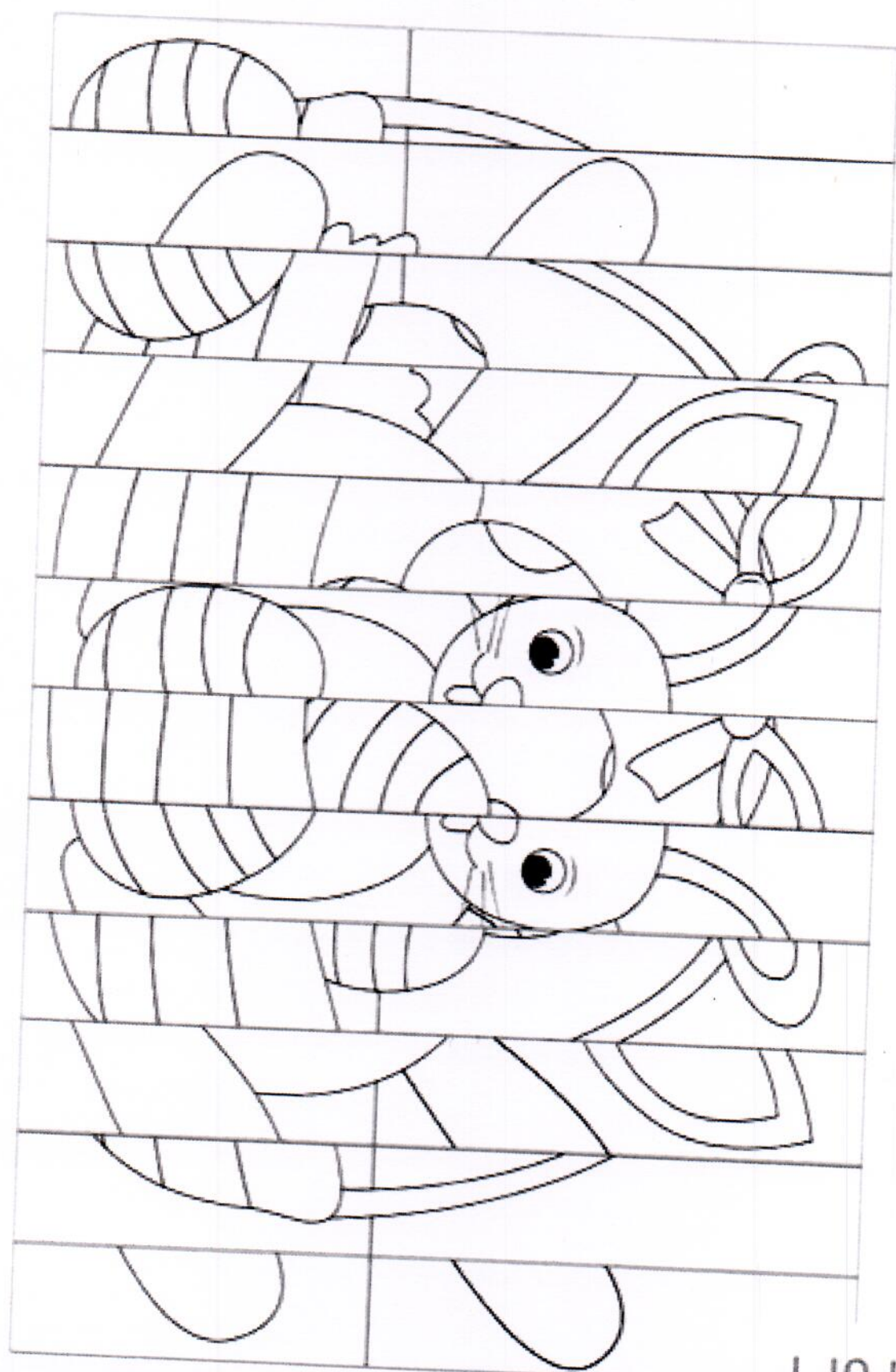
Spot 10 differences!

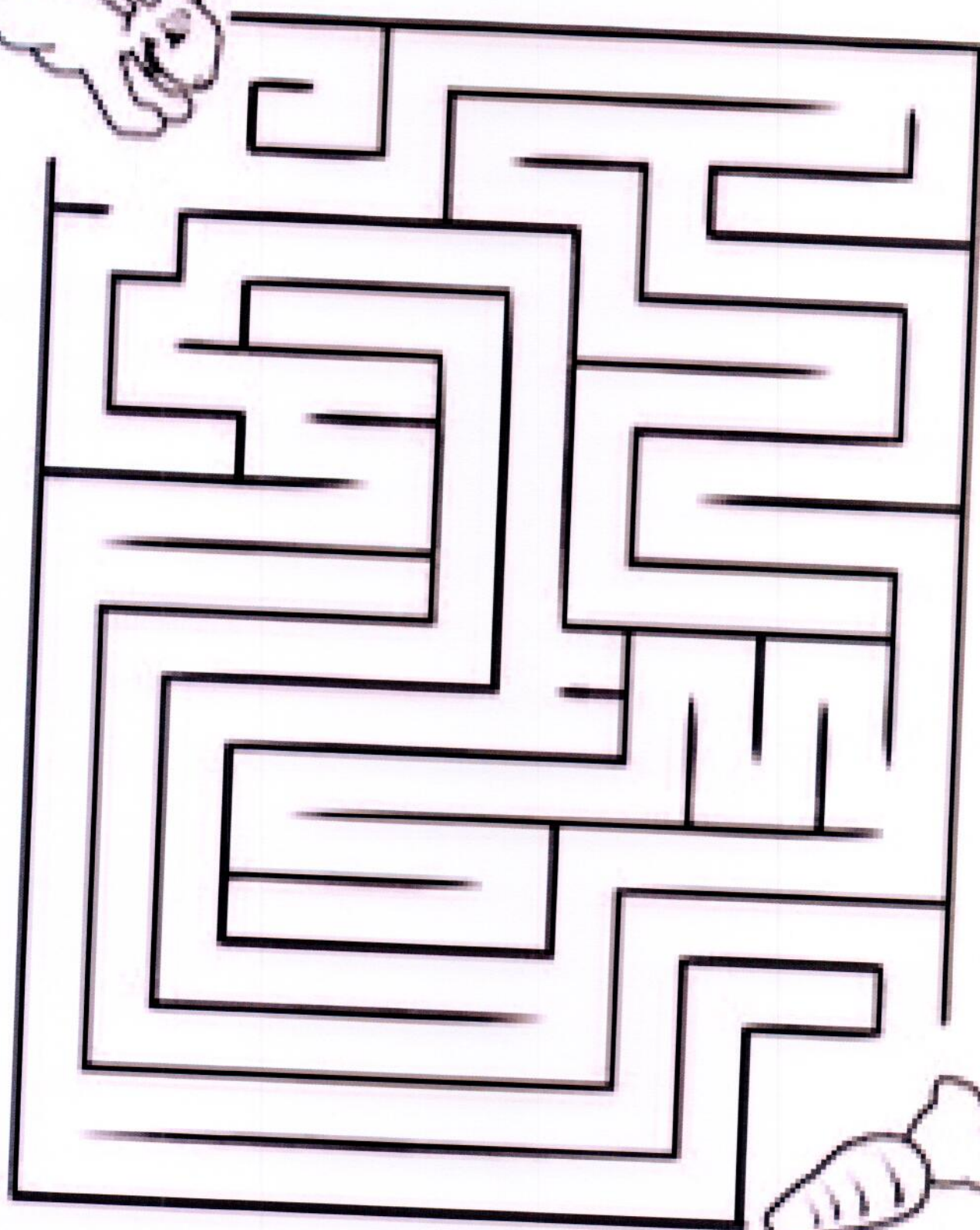

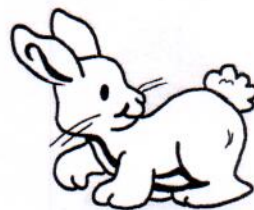

Co to lidé dělají? Proč vajíčka malují?
Velikonoce jsou tu zas, na pomlázky už je čas.

- I. Podívej se na obrázky. Který svátek budeme brzy slavit?
- II. Vybarvi všechny obrázky, které jsou ve sloupcích mezi slepicí a zajíčkem.
- III. Přeškrtni obrázek, který je hned pod zajíčkem.
- IV. Dej do kroužku obrázek, který je nad kuřetem.

